

6. Статут про дисципліну працівників спеціальних (воєнізованих) аварійно-рятувальних служб затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2000 р. №1540 // Офіційний сайт Верховної Ради України. – www.rada.kiev.ua
7. Щербина В. І. Трудове право України: підруч. / В. І. Щербина [за ред. В.С. Венедиктова]. – К.: Істина, 2008. – 384 с.
8. Трудовое право. Учебник / Кол. авт. Н.А. Бриллиантова, И.Я. Кисилев, В.Г. Малов и др. – М.: Проспект, 1997. – 448 с.
9. Трудове право України: Академічний курс: Підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / За ред. П.Д. Пилипенка. – К.: Концерн „Видавничий Дім „Ін Юре”, 2004. – 536 с.
10. Чанышева Г.И., Болотина Н.Б. Трудовое право Украины. – Х.: Одиссей, 1999. – 480с.

Кабаченко М.А. Дисциплина труда как правовая категория: попытка определить понятие/

Анализируются законодательные акты Украины, которые регулируют дисциплину труда и способы ее обеспечения.

Ключевые слова: дисциплина труда, служебная дисциплина, правовая категория, элемент трудовых правоотношений, институт трудового права, фактическое поведение.

Kabachenko M. A. Discipline of labour as legal category : attempt to define a concept.

Analyzes the legislative acts of Ukraine, which that regulate discipline of labour and methods of her providing.

Keywords: discipline of labour, official discipline, legal category, element of labour legal relationships, institute of labour right, actual behavior.

УДК 347.779.1

*Т.В. Каралкіна,
асистент кафедри господарського права
Східноукраїнського національного
університету ім. В.Даля*

ВИДИ НЕПРАВОВІРНОГО ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

В статті надається характеристика таким неправовірним діям в сфері інтелектуальної власності як: відтворення будь-якого твору; розповсюдження творів, фонограм, відеограм; плагіат; виготовлення продукту із застосуванням запатентованого винаходу; пропонування застосовувати в Україні процес, який охороняється патентом; рейдерство та робиться ви-

сновок про необхідність кваліфікації цих правопорушень в українському законодавстві.

Ключові слова: захист прав інтелектуальної власності, використання об'єктів інтелектуальної власності, комерційна таємниця, авторське право, суміжні права, вилучення інформації, патент, торговельні марка, порушення авторських прав, відеограма, фонограма, розповсюдження, плагіат, копіювання, патентний троллінг.

Захист прав інтелектуальної власності є передбаченою законодавством діяльністю відповідних державних органів з визнання, поновлення прав, а також усунення перешкод, що перешкоджають реалізації прав та законних інтересів суб'єктів права у сфері інтелектуальної власності. Він здійснюється у визначеному законодавством порядку, тобто із застосуванням належної форми, засобів і способів захисту.

Стаття 420 Цивільного кодексу України (далі ЦК України) наводить перелік об'єктів права інтелектуальної власності, яким в Україні надано правову охорону: літературні та художні твори; комп'ютерні програми; компіляції даних (бази даних); виконання фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення; наукові відкриття; винаходи, корисні моделі, промислові зразки; компонування (топографії) інтегральних мікросхем; раціоналізаторські пропозиції; сорти рослин, породи тварин; комерційні (фірмові) найменування, торговельні марки (знаки для товарів і послуг), географічні зазначення; комерційні таємниці [1, ст.420].

Кожний громадянин має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності; ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, за винятком випадків, передбачених законом.

Захист прав інтелектуальної власності є конституційним обов'язком нашої держави. Згідно зі ст. 54 Конституції України, ст. 309 ЦК України, громадянам гарантується свобода літературної, художньої, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності. Цензура процесу творчості, результатів творчої діяльності заборонена [2, ст.54; 1, ст.309].

Останнім часом ефективне і раціональне використання об'єктів інтелектуальної власності в Україні вже приносить окремих суб'єктам господарювання вагомий дохід. Відповідно, з'являється все більше охочих неправомірно використовувати об'єкти інтелектуальної власності з метою швидкої наживи, без будь-яких суттєвих капіталовкладень. Наразі відсутні дієві юридично-організаційні заходи для суб'єктів господарювання стосовно недопущення неправомірного використання їхніх об'єктів інтелектуальної власності. Тому особливого значення та актуальності набувають питання відносно кваліфікації цих неправомірних дій та ефективного правового захисту визначених об'єктів.

Дослідженню різних аспектів охорони об'єктів інтелектуальної власності приділяли увагу в своїх наукових працях такі представники юридичної

науки та спеціалісти-практики, як В.С.Дроб'язко, Г.О. Андрощук, Ю.Є.Атаманова, Б.Г. Прахов, П.П. Крайнев, А.І.Марущак, А.М. Гуз, М.І. Зубок, Н.Іваницька, Ю.М. Капіца, Ю.В. Носик, С.В.Алексєєв, В.А. Северин та інші.

Зазначеними авторами в основному розглядалися такі питання: правового забезпечення функціонування комерційної таємниці в Україні; протидія промислового шпигунству та організація забезпечення безпеки на підприємстві; практична організація правового захисту комерційної таємниці суб'єктами підприємництва; нормативно-правові документи комерційного підприємства; проблеми функціонування правового захисту комерційної таємниці в трудових відносинах; юридична природа прав на комерційну таємницю, особливості їхнього набуття, реалізації та охорони.

Враховуючи їхній значний внесок у розвиток правової думки щодо захисту об'єктів інтелектуальної власності, існує нагальна необхідність у подальшому дослідженні питань щодо неправомірного їхнього використання.

Слід констатувати, що в Україні створена цілісна система захисту авторського права і суміжних прав, яка, в той же час, не є бездоганною. Основу цієї системи, безперечно, становлять ЦК України та Закон України «Про авторське право і суміжні права», зокрема його розділ V «Захист авторського права і суміжних прав» [3]. Аналіз їхніх норм дозволяє виділити такі порушення авторського права і (або) суміжних прав, які можуть бути підставою для судового захисту:

1) вчинення будь-якою особою дій, що порушують особисті немайнові права суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав та їхні майнові права;

2) піратство у сфері авторського права і (або) суміжних прав: опублікування, відтворення, ввезення на митну територію України, вивезення з митної території України і розповсюдження контрафактних примірників творів (у тому числі комп'ютерних програм і баз даних), фонограм, відеограм і програм організацій мовлення;

3) плагіат — оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору;

4) ввезення на митну територію України без дозволу осіб, які мають авторське право і (або) суміжні права, примірників творів (у тому числі комп'ютерних програм і баз даних), фонограм, відеограм, програм мовлення;

5) вчинення дій, що створюють загрозу порушення авторського права і (або) суміжних прав;

6) будь-які дії для свідомого обходу технічних засобів захисту авторського права і (або) суміжних прав, зокрема виготовлення, розповсюдження, ввезення з метою розповсюдження і застосування засобів для такого обходу;

7) підроблення, зміна чи вилучення інформації, зокрема в електронній формі, про управління правами без дозволу суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав чи особи, яка здійснює таке управління;

8) розповсюдження, ввезення на митну територію України з метою розповсюдження, публічне сповіщення об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, з яких без дозволу суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав вилучена чи змінена інформація про управління правами, зокрема в електронній формі.

Що стосується географічного позначення походження товару, то порушенням прав визнаються такі:

- нанесення його на товар або на етикетку;
- нанесення його на упаковку товару, застосування у рекламі;
- запис на бланках, рахунках та інших документах, що супроводжують товар.

Крім того, порушенням прав власника свідоцтва на використання зареєстрованого кваліфікованого позначення походження товару є:

використання зареєстрованого кваліфікованого позначення походження товару особою, яка не має свідоцтва про право на його використання;

використання зареєстрованого зазначення географічного походження товару, якщо цей товар не походить із зареєстрованого для цього позначення географічного місця, навіть якщо справжнє місце походження товару або географічне позначення його походження використовується у перекладі або супроводжується словами: "вид", "тип", "стиль", "марка", "імітація" тощо;

використання зареєстрованого кваліфікованого позначення походження товару або подібного до нього позначення для відмінних від описаних у Реєстрі однорідних товарів, якщо таке використання вводить в оману споживачів щодо походження товару та його особливих властивостей або інших характеристик, а також для неоднорідних товарів, якщо таке використання завдає шкоди репутації зареєстрованого позначення або є неправомірним використанням його репутації;

використання зареєстрованого кваліфікованого позначення походження товару як видової назви.

Вказані далі дії, вчинені без дозволу власника свідоцтва на торговельну марку, визнаються порушенням його прав:

- нанесення знака на будь-який товар, для якого знак зареєстровано, упаковку, в якій міститься такий товар, вивіску, пов'язану з ним, етикетку, нашивку, бирку чи інший прикріплений до товару предмет, зберігання такого товару із зазначеним нанесенням знака з метою пропонування його для продажу, продаж, імпорт (ввезення) та експорт (вивезення);

- застосування його під час пропонування та надання будь-якої послуги, для якої знак зареєстровано;

- застосування його в діловій документації чи в рекламі та в мережі Інтернет, у тому числі в доменних іменах.

Знак визнається використаним, якщо його застосовано у формі зареєстрованого знака, а також у формі, що відрізняється від зареєстрованого знака лише окремими елементами, якщо це не змінює в цілому відмітності знака.

Зупинимось на деяких порушеннях авторського права і суміжних прав більш детально.

Відтворення будь-якого твору — виготовлення одного або більше примірників твору, відеограми, фонограми у будь-якій матеріальній формі, а також їхній запис для тимчасового чи постійного зберігання в електронній (включаючи цифрову), оптичній або іншій формі, яку може зчитувати комп'ютер.

Порушенням авторського права чи суміжних прав є передусім будь-яке відтворення твору в будь-якій матеріальній формі і в будь-якій кількості примірників, починаючи від одного, без дозволу осіб, які мають авторське право. Для визнання відтворення твору неправомірним не має значення мета його відтворення. Зазначене стосується також і об'єктів суміжних прав.

Якщо звернутися до зарубіжного досвіду, можна зазначити, що результати дослідження, опубліковані Фондом захисту інтелектуальної власності Австралії (Intellectual Property Awareness Foundation (IPAF)), показали, що 10% населення країни відмовляється від порушення авторських прав на кіно і телеконтент.

Десята частина респондентів зізнались, що одного разу завантажували копії фільмів або телепередач із порушенням авторського права, але більше так не вчиняють. Дослідження показало, що 67% цих респондентів хвилюються щодо зараження своїх комп'ютерів вірусами, тоді як 65% з них вважають, що зараз існує більше законних варіантів для перегляду контенту. 61% респондентів відмітили, що перестали порушувати авторські права, адже це неприпустимо.

У дослідженні, проведеному Sycamore Research & Marketing, незалежною організацією, що досліджує ринок, було опитано 1 654 австралійців стосовно їхніх поглядів на порушення авторських прав в Інтернеті. Згідно з результатами лише 27% респондентів активно завантажують незаконні копії телепрограм чи фільмів.

Метою IPAF є краще інформувати споживачів про шкідливі наслідки крадіжки контенту, підкреслювати роль авторського права та плати за нього, а також їхній вплив на майбутнє австралійського контенту [4].

Розповсюдження примірників творів, фонограм, відеограм та програм мовлення є також досить поширеним порушенням авторського права і/або суміжних прав. Адже будь-яке відтворення творів, фонограм, відеограм чи програм мовлення здійснюється для подальшого розповсюдження. Саме по собі відтворення не завжди є доцільним. Вилучення будь-якої комерційної вигоди можливе часто лише через розповсюдження.

Розповсюдження творів, фонограм, відеограм та програм мовлення визнається неправомірним, якщо воно здійснюється без дозволу автора чи іншої особи, яка має авторське право, виробника фонограми, відеограми та власника програми мовлення. Розповсюдженням визнається також зберігання неправомірно відтворених творів, фонограм, відеограм або програм мовлення з метою подальшого розповсюдження.

Примірники творів, фонограм, відеограм і програм мовлення, виготовлених і розповсюджених з порушенням авторського права чи суміжних прав, визнаються контрафактними. Безумовно, масове виробництво та

розповсюдження контрафактної продукції завдає значної шкоди як власникам прав інтелектуальної власності, так і споживачам та державі в цілому. Так, виробники та розповсюджені контрафактних товарів не тільки підривають репутацію дійсного виробника та витісняють оригінальну продукцію з ринку, але й вводять в оману споживачів та не сплачують державі податки, а також інші збори. Відтак боротьба з виробництвом та розповсюдженням контрафактної продукції є нагальною проблемою, яка потребує невідкладного вирішення. Як відомо, контрафактна продукція потрапляє на ринок будь-якої держави двома основними шляхами: 1) імпортується з іншої країни або 2) безпосередньо виробляється на території самої держави. Таким чином, розробляти стратегію боротьби з контрафактною продукцією необхідно, зокрема, з урахуванням способу її потрапляння на ринок. Так, недопущення переміщення через митний кордон України контрафактних товарів є завданням Державної митної служби України [5].

Новий Митний кодекс України передбачає декілька важливих змін, які необхідно враховувати учасникам ринку при ввезенні товарів з використанням різних об'єктів права інтелектуальної власності [6].

Найважливішим нововведенням, на думку правовласників, є положення Митного кодексу про звільнення митних органів від відповідальності за пропуск товарів, які порушують права інтелектуальної власності правовласників. Це положення стосується товарів, які містять об'єкти, включені до Митного реєстру, а також товарів, об'єкти права інтелектуальної власності на яких не включені до Реєстру, але підлягають охороні відповідно до закону.

Таким чином, митні органи знімають із себе будь-яку відповідальність за невиконання своїх обов'язків щодо належної перевірки товарів, зокрема, за можливість порушення прав інтелектуальної власності. Наведена норма по суті вступає в суперечність із загальними положеннями законодавства про відповідальність органів державної влади за свої рішення, дії або бездіяльність.

Слід погодитись з думкою правовласників, що це положення фактично нівелює позитивні зміни, які вводяться новим Митним кодексом України. Будемо сподіватись, що включення цієї норми обумовлено, головним чином, бажанням митних органів офіційно відгородитись від судових претензій правовласників, а зрештою вони належним чином виконуватимуть покладені на них обов'язки і ефективно боротимуться із проблемою захарщення українського ринку контрафактними товарами.

З огляду на викладене, боротьба з виробництвом і розповсюдженням контрафактної продукції може бути ефективною лише у разі активної взаємодії правовласників, державних органів та споживачів, а відтак, першочерговим завданням будь-якого правовласника має бути створення умов для здійснення такої взаємодії.

Плагіат — оприлюднення (опублікування) повністю або частково чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору [3, ст.50]. Імітація товарів всесвітньо відомих брендів перетворилась в Україні на безкарний і прибутковий бізнес.

Плагіатори стають серйозною проблемою як для іноземних відомих брендів, так і українських. Вітчизняні компанії-імітатори, як правило, відстежують популярність того чи іншого продукту, а потім випускають свій, який зовні лише трохи відрізняється від оригіналу.

Наприклад, цукерки «Місячний Рафаель» виробництва Луцької кондитерської фабрики «Віва» дивно схожі на відомі шоколадні кульки Raffaello, які випускає Ferrero — така сама біла обгортка з червоно-чорним логотипом. Лише в одній букві визначається різниця між етикетками українського слабоалкогольного напою Martin і всевітньо відомого вермуту Martini, як і між наклеяками лимонаду Pepsi і знаменитого вибору нового покоління Pepsi.

За таке «запозичення» фірмам-порушникам загрожує штраф у розмірі 5% від річної виручки, а також вилучення спірної продукції з торговельних мереж, але це мало кого лякає. На думку юристів-практиків, «крадіжка інтелектуальної власності в Україні не вважається ганебною, а правозахисна практика недосконалою» [7].

Тим часом копіювання чужих брендів, за словами Тараса Кислого, старшого юриста із захисту прав інтелектуальної власності компанії «Сгоров, Пугинський, Афанасьєв і партнери», значно економить маркетингові витрати авторів плагіату і б'є по кишені й репутації власників оригіналу. За даними комітету Європейської бізнес-асоціації із захисту прав інтелектуальної власності існують судові справи, у яких сума збитків, присуджених до відшкодування порушником, перевищує 200 тис. євро.

Стосовно об'єктів інтелектуальної власності промислового права можна відзначити, що порушенням права є:

- виготовлення продукту із застосуванням запатентованого винаходу (корисної моделі), застосування такого продукту, пропонування для продажу, у тому числі через Інтернет, продаж, імпорт (ввезення) та інше введення його в цивільний оборот або зберігання такого продукту в зазначених цілях;

- застосування процесу, що охороняється патентом, або пропонування його для застосування в Україні, якщо особа, яка пропонує цей процес, знає про те, що його застосування забороняється без згоди власника патенту або, виходячи з обставин які є очевидним.

Сьогодні патентні війни захопили ІТ-корпорації, і ставки в боротьбі обчислюються мільярдами доларів. За останні 7 років кількість патентних позовів у сфері інформаційних технологій збільшилась на 70 %. В принципі, нічого дивного: ІТ-галузь на підйомі, прибутки зростають, а сегменти ринку звужуються від напливу конкурентів. Одних маркетингових викрутаків не вистачає, і корпорації атакують суперників арміями юристів.

Найгучнішими судовими справами наразі є юридичні війни між Apple і Samsung, а також претензії Microsoft і Oracle до виробників смартфонів на базі ОС Android (від Google). Не відстає від лідерів і Sony, котра бореться з LG. Інші патентні з'ясування стосунків не такі близькі вітчизняному гаджетоману.

Apple, успішно продаючи свої iPad, побачила в Galaxy Tab від Samsung серйозного конкурента на ринку планшетів. У суди різних країн скеровані клопотання юристів «яблучної» корпорації про заборону продажу цих пристроїв у зв'язку з тим, що Samsung у своїх продуктах нібито копіює запатентований Apple дизайн пристроїв і навіть спосіб керування сенсорним екраном. Претензії висуваються не лише до корейських планшетів, а й до смартфонів. Результат-тимчасова судова заборона на продажі Galaxy Tab у Німеччині й падіння акцій Samsung на 19%.

Корейці також подали відповідний позов проти Apple, стверджуючи, що та порушує їхні технологічні патенти на безпроводне передавання даних. Під загрозою-продажі нової версії iPhone і iPad у Австралії: корейська корпорація має декілька ключових патентів зі стандарту мобільного зв'язку 3G.

Патентними війнами займаються не лише корпорації, які дійсно вкладають працю й гроші у свої напрацювання, нехай і патентують найчастіше очевидні речі на зразок ковзання пальців по екрану, як Apple, а й так звані патентні тролі. Це великі інвестиційні компанії із приватним капіталом, які, як правило, нічого не виробляють і гроші заробляють на тому, що дехто може назвати здирництвом.

Патентний троллінг-це бізнес компаній (рідше-одинаків), які володіють патентами на технологію і не планують у подальшому комерціалізувати її через самостійне виведення на ринок. Мета тролля-ліцензування патентів великим компаніям. Яскраві приклади-це компанії NTP Inc. (спеціалізується в IT) або Intellectual Ventures (IT, метаматеріали, охорона здоров'я, альтернативна енергетика).

Фахівці Бостонського університету підрахували, що за останні 20 років збиток від дій компаній, яких називають патентними троллями, становить колосальну суму — близько \$500 млрд. Останніми роками апетити тролів зростають, і з 2006 року світова економіка щорічно втрачає близько \$83 млрд. У 2010 році тролі подали 2600 позовів лише проти американських компаній - це в 5 разів більше, ніж у 2004 році.

У Україні існує ще один вид неправомірного використання об'єктів права інтелектуальної власності-це рейдерство. Тисячі постраждалих, сотні звернень до суду та прокуратури, десятки статей і телевізійних сюжетів. Тим не менш, цей термін досі залишається «народною творчістю», адже ні в одному нормативно-правовому акті немає ні слова про рейдерство і про відповідальність за подібні дії.

Експерти стверджують, що рейдерство в Україні виходить на новий рівень-інтелектуальний. З одного боку, тому що атаки стали більш бездоганними з точки зору закону, а з іншого-інтерес рейдерів почав концентруватися на нематеріальних активах. Захоплювати почали торговельні марки, патенти та авторські права.

Сьогодні рейдерська хвиля вшухла. Багато експертів пов'язують це з тим, що подібний «бізнес» став не дуже вигідним, оскільки припускає великі витрати. Інші експерти впевнені: рейдерство не зникло, а лише перейшло на новий, ще не аналізований рівень.

У минулому році було здійснено близько 100 таких рейдерських захоплень. Мова йде про захоплення торгових марок. Захопленню також піддаються упаковки, пристрої та технології. Захоплювати і діяти подібним чином можуть не лише конкуренти або професійні рейдери, а й колишні співробітники компаній, а також їхні экс-засновники. Такий тип рейдерства стає прибутковим бізнесом. Зареєструвавши на своє ім'я об'єкти прав інтелектуальної власності, рейдер отримує можливість блокувати діяльність компанії, вимагати гроші, використовувати авторські права в своєму бізнесі і навіть захоплювати матеріальні активи [7].

Підсумовуючи наведене, зазначимо, що останнім часом ефективно і раціональне використання об'єктів інтелектуальної власності в Україні вже приносить окремим суб'єктам господарювання вагомий прибуток. Відповідно, з'являється все більше охочих неправомірно використовувати об'єкти інтелектуальної власності з метою швидкої наживи, без будь-яких суттєвих капіталовкладень.

Виробники та розповсюджувачі контрафактних товарів не лише підривають репутацію реального виробника та витісняють оригінальну продукцію з ринку, але й вводять в оману споживачів та не сплачують державі податки й інші збори. Тому класифікація видів неправомірного використання об'єктів інтелектуальної власності стає правовим підґрунтям для внесення необхідних змін до законодавства України стосовно відповідальності за кожен вид такого правопорушення.

Література:

1. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. –2003. – № 40, 41, 42, 43, 44. – Ст. 356.
2. Конституція України. - Верховна Рада України; Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - № 30. - Ст. 141.
3. Про авторське право і суміжні права: Закон України в редакції №2627-ІІІ від 11 липня 2001 р. // Відомості Верховної Ради. – 2001. - № 43. - Ст.214.
4. В Австралії кожен десятий глядач відмовляється від піратського контенту.- За інформацією сайта IT Expert // Інтелектуальна власність.-2012.- № 11.- С.23.
5. Чим фальсифікат відрізняється від оригінального продукту? // Бюлетень "Програма боротьби з контрафактними засобами виданий Агрохімічним комітетом Європейської бізнес-асоціації.- 2011.- № 2.- [Електронний ресурс] - Режим доступу: // <http://www.dizr.lviv.ua/statti/pidrobky.pdf>
6. Митний кодекс України: Закон, Кодекс від 13.03.2012 № 4495-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. - № 44-45; № 46-47; № 48. – Ст. 552.
7. Ортинська М. Патентування винаходів в Україні та за кордоном // [Електронний ресурс] - Перша юридична експертиза.- Режим доступу: // <http://flexp.com.ua/library/article/228/>.

Каралкина Т.В. Виды неправомерного использования объектов интеллектуальной собственности в Украине. – Статья.

В статье дается характеристика таким неправомерным действиям в сфере интеллектуальной собственности как: воспроизведение существующего произведения; распространение произведений, фонограмм, видеограмм; плагиат; изготовление продукта, на основе запатентованного изобретения; предложение применять в Украине процесс, который охраняется патентом; рейдерство и делается вывод о необходимости квалификации этих правонарушений в украинском законодательстве.

Ключевые слова: защита прав интеллектуальной собственности, использование объектов интеллектуальной собственности, коммерческая тайна, авторское право, смежные права, извлечения информации, патент, торговая марка, нарушение авторских прав, видеограмма, фонограмма, распространение, плагиат, копирование, патентный троллинг.

Karalkina T.V. Types of illegal use of intellectual property in Ukraine. – Article.

The article presents the characteristics of such illegal actions as: playback of any work, the distribution of works, phonograms, video grams, plagiarism, fabrication of the product with the use of the patented invention; proposition to use the process in Ukraine, which is protected by patent, raiding and concluded need for qualification these offenses in the Ukrainian legislation.

Key words: protection of intellectual property, use of objects of intellectual property, trade secrets, copyrights, conterminous rights, information extraction, product patent, trade mark, copyright infringement, video gram, the recording, distribution, plagiarism, copying, patent troll.

УДК 342.9 (477)

*Д.В. Кіреєв,
суддя Окружного адміністративного суду
Автономної Республіки Крим,
здобувач ХНУВС*

**ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ
АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ УКРАЇНИ**

Стаття присвячена дослідженню сучасного стану правового забезпечення діяльності адміністративних судів України. Проаналізовані зміст та значення основних нормативно-правових актів у сфері адміністративної юстиції.

Ключові слова: адміністративна юстиція, адміністративні суди, адміністративне судочинство, правове забезпечення, нормативно-правова база, нормативно-правовий акт.